EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2022 05 23
COM(2022) 616 final

Rekomendacija

TARYBOS REKOMENDACIJA

dėl Italijos 2022 m. nacionalinės reformų programos su Tarybos nuomone dėl 2022 m. Italijos stabilumo programos

{SWD(2022) 616 final} - {SWD(2022) 640 final}

Rekomendacija

TARYBOS REKOMENDACIJA

dėl Italijos 2022 m. nacionalinės reformų programos su Tarybos nuomone dėl 2022 m. Italijos stabilumo programos

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 121 straipsnio 2 dalį ir 148 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo[1], ypač į jo 5 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 dėl makroekonominių disbalansų prevencijos ir naikinimo[2], ypač į jo 6 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos rekomendaciją,

atsižvelgdama į Europos Parlamento rezoliucijas,

atsižvelgdama į Europos Vadovų Tarybos išvadas,

atsižvelgdama į Užimtumo komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir finansų komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Socialinės apsaugos komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonominės politikos komiteto nuomonę,

kadangi:

(1) 2021 m. vasario 19 d. įsigaliojo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/241[3], kuriuo nustatyta Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonė. Pagal Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonę teikiama finansinė parama reformoms ir investicijoms įgyvendinti, t. y. Sąjungos finansuojama fiskalinė paskata. Priemonė prisideda prie ekonomikos atsigavimo ir tvarių ir augimą skatinančių reformų ir investicijų įgyvendinimo, visų pirma siekiant skatinti žaliąją ir skaitmeninę pertvarką, kartu didindama valstybių narių ekonomikos atsparumą ir potencialų augimą. Ji taip pat padeda stiprinti tvarią viešųjų finansų būklę ir skatinti augimą ir darbo vietų kūrimą vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu. 2022 m. birželio [XX] d., laikantis Reglamento (ES) 2021/241 11 straipsnio 2 dalies, [atnaujintas] pagal Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonę kiekvienai valstybei narei skiriamas didžiausias finansinis įnašas;

---

1 OL L 209, 1997 8 2, p. 1.

2 OL L 306, 2011 11 23, p. 25.

3 2021 m. vasario 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/241, kuriuo nustatoma ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonė (OL L 57, 2021 2 18, p. 17).

(2) 2021 m. lapkričio 24 d. Komisija priėmė metinę tvaraus augimo apžvalgą, kuria pradedamas 2022 m. Europos ekonominės politikos koordinavimo semestras. Joje tinkamai atsižvelgta į 2021 m. gegužės mėn. Porto socialinių reikalų aukščiausiojo lygio susitikime dar kartą patvirtintą bendrą įsipareigojimą toliau įgyvendinti 2017 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos paskelbtą Europos socialinių teisių ramstį. 2022 m. kovo 25 d. Europos Vadovų Taryba patvirtino 2022 m. metinėje tvaraus augimo apžvalgoje išdėstytus prioritetus. 2021 m. lapkričio 24 d. Komisija pagal Reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 taip pat priėmė įspėjimo mechanizmo ataskaitą, kurioje Italija nurodyta kaip viena iš valstybių narių, dėl kurių reikės parengti nuodugnią apžvalgą[4]. Be to, tą pačią dieną Komisija priėmė rekomendaciją dėl Tarybos rekomendacijos dėl euro zonos ekonominės politikos (ją Taryba priėmė 2022 m. balandžio 5 d.) ir pasiūlymą dėl 2022 m. bendros užimtumo ataskaitos, kurioje analizuojamas užimtumo politikos gairių ir Europos socialinių teisių ramsčio principų įgyvendinimas (ją Taryba priėmė 2022 m. kovo 14 d.);

(3) geopolitines ir ekonomines aplinkybes labai pakeitė po pasaulinės pandemijos įvykusi Rusijos invazija į Ukrainą. Invazijos poveikis valstybių narių ekonomikai pasireiškia, pvz., aukštesnėmis energijos bei maisto produktų kainomis ir prastesnėmis augimo perspektyvomis. Aukštesnės energijos kainos itin slegia pažeidžiamiausius namų ūkius, kuriems gresia energijos nepriteklius. Be to, į ES atvyksta kaip niekada daug pabėgėlių iš Ukrainos. Šiomis aplinkybėmis 2022 m. kovo 4 d. pirmą kartą pradėta taikyti Laikinosios apsaugos direktyva[5], pagal kurią iš Ukrainos perkeltiems asmenims suteikiama teisė teisėtai būti ES, taip pat galimybė mokytis, dalyvauti darbo rinkoje, gauti sveikatos priežiūros paslaugas, būstą ir socialinę paramą;

(4) atsižvelgiant į sparčiai kintančią ekonominę ir geopolitinę padėtį ir kaip išdėstyta 2022 m. metinėje tvaraus augimo apžvalgoje, 2022 m. Europos semestras – plataus masto ekonominės ir užimtumo politikos koordinavimo sistema – atnaujinamas, o kartu pritaikomas prie Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės įgyvendinimo reikalavimų. Kad būtų įgyvendinti Europos semestro politikos prioritetai, itin svarbu įgyvendinti priimtus ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planus, nes jais atsižvelgiama į visas atitinkamas konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas, pateiktas per 2019 ir 2020 m. semestro ciklus, arba didelę jų dalį. 2019 ir 2020 m. konkrečioms šalims skirtos rekomendacijos tebėra tiek pat svarbios ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planams, kurie peržiūrėti, atnaujinti arba iš dalies pakeisti pagal Reglamento (ES) 2021/241 14, 18 ir 21 straipsnius, šalia visų konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų, pateiktų iki pakoreguoto plano pateikimo datos;

(5) nuo 2020 m. kovo mėn. taikoma bendroji nukrypti leidžianti išlyga[6]. 2021 m. kovo 3 d. komunikate[7] Komisija taip pat išdėstė nuomonę, kad sprendimas nutraukti bendrosios nukrypti leidžiančios išlygos taikymą arba ją toliau taikyti turėtų būti

---

4 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1176/2011 dėl makroekonominių disbalansų prevencijos ir naikinimo (OL L 306, 2011 11 23, p. 25).

5 2022 m. kovo 4 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2022/382, kuriuo pagal Direktyvos 2001/55/EB 5 straipsnį nustatoma, kad iš Ukrainos yra perkeltųjų asmenų masinis srautas, ir pradedama taikyti laikinoji apsauga (OL L 71, 2022 3 4, p. 1).

6 Komisijos komunikatas Tarybai dėl Stabilumo ir augimo pakte nustatytos bendrosios išvengimo sąlygos taikymo, Briuselis, 2020 3 20, COM(2020) 123 *final*.

7 Komisijos komunikatas Tarybai „Metai nuo COVID-19 protrūkio. Fiskalinės politikos atsakas“, Briuselis, 2021 3 3, COM(2021) 105 *final*.

priimamas atlikus bendrą ekonominės padėties vertinimą, kurio vienas iš pagrindinių kiekybinių kriterijų būtų ES arba euro zonos ekonominės veiklos mastas, palyginti su iki krizės (2019 m. pabaigoje) buvusiu mastu. Stabilumo ir augimo pakte nustatytos bendrosios nukrypti leidžiančios išlygos taikymą pratęsti 2023 m. būtų pagrįsta dėl didesnio neapibrėžtumo ir didelės neigiamų ekonominės perspektyvos pokyčių rizikos karo Europoje aplinkybėmis, dėl precedento neturinčių energijos kainų šuolių ir tolesnių tiekimo grandinės sutrikimų;

(6) laikantis 2021 m. birželio 18 d. Tarybos nuomonėje dėl 2021 m. stabilumo programos išdėstyto požiūrio, šiuo metu fiskalinės politikos kryptį geriausia vertinti kaip pirminių išlaidų (atėmus diskrecines pajamų priemones), išskyrus su COVID-19 krize susijusias laikinas neatidėliotinas priemones, bet įskaitant Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės negrąžintina parama (dotacijomis) ir kitų ES fondų lėšomis finansuojamas išlaidas, pokytį, palyginti su vidutinio laikotarpio potencialiu augimu[8]. Be bendros fiskalinės politikos krypties, siekiant įvertinti, ar nacionalinė fiskalinė politika yra apdairi, o jos sudėtis yra palanki tvariam atsigavimui, suderinamam su žaliosios ir skaitmeninės pertvarkos tikslais, dėmesys taip pat skiriamas nacionalinėmis lėšomis finansuojamų[9] pirminių einamųjų išlaidų (atėmus diskrecines pajamų priemones ir išskyrus su COVID-19 krize susijusias laikinas neatidėliotinas priemones) ir investicijų raidai;

(7) 2022 m. kovo 2 d. Komisija priėmė komunikatą[10] ir jame pateikė plataus pobūdžio 2023 m. fiskalinės politikos gairių, kuriomis siekiama padėti valstybėms narėms parengti stabilumo ir konvergencijos programas ir taip sustiprinti politikos koordinavimą. Remdamasi 2022 m. žiemos prognozėje pateikta makroekonomine perspektyva, Komisija pažymėjo, kad perėjimas nuo bendros remiamojo pobūdžio fiskalinės politikos krypties 2020–2022 m. prie iš esmės neutralios bendros fiskalinės politikos krypties 2023 m. atrodytų tinkamas; tuo pat metu reikia būti pasirengus reaguoti į kintančią ekonominę padėtį. Komisija paskelbė, kad konkrečioms valstybėms narėms 2023 m. ir toliau turėtų būti teikiamos skirtingos fiskalinės rekomendacijos ir turėtų būti atsižvelgta į galimą tarpvalstybinį šalutinį poveikį. Komisija valstybes nares paragino atsižvelgti į šias gaires savo stabilumo ir konvergencijos programose. Komisija įsipareigojo atidžiai stebėti ekonominius pokyčius ir prireikus pritaikyti politikos gaires, vėliausiai – 2022 m. gegužės mėn. pabaigoje paskelbsimame Europos semestro pavasario dokumentų rinkinyje;

(8) kalbant apie 2022 m. kovo 2 d. fiskalines gaires, 2023 m. fiskalinėmis rekomendacijomis atsižvelgiama į prastesnę ekonominę perspektyvą, didesnį neapibrėžtumą ir papildomą neigiamų pokyčių riziką, taip pat į didesnę infliaciją, palyginti su žiemos prognoze. Atsižvelgiant į šiuos aspektus, fiskalinis atsakas turi būti didinti viešąsias investicijas į žaliąją ir skaitmeninę pertvarką ir energetinį

---

8 Šioje rekomendacijoje pateikiami fiskalinės politikos krypties ir jos komponentų įverčiai yra Komisijos įverčiai, grindžiami prielaidomis, kuriomis pagrįsta Komisijos 2022 m. pavasario prognozė. Komisijos vidutinio laikotarpio potencialaus augimo įverčiai neapima teigiamo ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plane numatytų reformų, kurios gali padidinti potencialų ekonomikos augimą, poveikio.

9 Nefinansuojamų Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės dotacijomis ir kitų ES fondų lėšomis.

10 Komisijos komunikatas Tarybai „2023 m. fiskalinės politikos gairės“, Briuselis, 2022 3 2, COM(2022) 85 *final*.

saugumą ir išlaikyti pažeidžiamiausių namų ūkių perkamąją galią, kad būtų galima sušvelninti energijos kainų šuolio poveikį ir padėti apriboti antrinio poveikio infliacinį spaudimą tikslinėmis ir laikinomis priemonėmis; fiskalinė politika turi likti lanksti, kad būtų galima prisitaikyti prie greitai kintančių aplinkybių, ir skirtis konkrečiose šalyse priklausomai nuo jų fiskalinės ir ekonominės padėties, įskaitant krizės poveikį joms ir iš Ukrainos perkeltų asmenų srautą į jas;

(9) 2021 m. balandžio 30 d. pagal Reglamento (ES) 2021/241 18 straipsnio 1 dalį Italija Komisijai pateikė nacionalinį ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planą. Pagal Reglamento (ES) 2021/241 19 straipsnį Komisija ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano aktualumą, efektyvumą, veiksmingumą ir darną įvertino vadovaudamasi to reglamento V priede pateiktomis vertinimo gairėmis. 2021 m. liepos 13 d. Taryba priėmė Sprendimą dėl Italijos ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano įvertinimo patvirtinimo[11]. Paramos dalių išmokėjimas priklauso nuo pagal Reglamento (ES) 2021/241 24 straipsnio 5 dalį Komisijos priimto sprendimo, kad Italija patenkinamai pasiekė Tarybos įgyvendinimo sprendime nustatytas atitinkamas tarpines ir siektinas reikšmes. Kad būtų laikoma, jog tarpinės ir siektinos reikšmės pasiektos patenkinamai, ankstesniosios turi likti nepanaikintos;

(10) laikydamasi Reglamento (EB) Nr. 1466/97 4 straipsnyje nustatyto termino, 2022 m. balandžio 27 d. Italija pateikė 2022 m. nacionalinę reformų programą, o 2022 m. balandžio 27 d. – 2022 m. stabilumo programą. Siekiant atsižvelgti į jų tarpusavio sąsajas, abi programos vertintos kartu. Pagal Reglamento (ES) 2021/241 27 straipsnį, 2022 m. nacionalinė reformų programa taip pat atspindi Italijos du kartus per metus teikiamas pažangos, padarytos įgyvendinant ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planą, ataskaitas;

(11) 2022 m. gegužės 23 d. Komisija paskelbė 2022 m. Italijos ataskaitą[12]. Joje įvertinta pažanga, Italijos padaryta įgyvendinant atitinkamas 2019, 2020 ir 2021 m. Tarybos priimtas jai skirtas rekomendacijas, ir, remiantis ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo rezultatų suvestine, apžvelgta, kaip Italija įgyvendina ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planą. Remiantis šia analize, šalies ataskaitoje nurodytos spragos, palyginti su tais uždaviniais, kurie ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plane sprendžiami tik iš dalies arba nesprendžiami, taip pat nauji ir kylantys uždaviniai, įskaitant dėl Rusijos invazijos į Ukrainą kylančius uždavinius. Be to, joje įvertinta pažanga, Italijos padaryta įgyvendinant Europos socialinių teisių ramstį ir siekiant ES pagrindinių tikslų užimtumo, įgūdžių ir skurdo mažinimo srityse, taip pat JT darnaus vystymosi tikslų;

(12) pagal Reglamento (ES) Nr. 1176/2011 5 straipsnį Komisija atliko Italijos nuodugnią apžvalgą, o jos rezultatus paskelbė 2022 m. gegužės 23 d.[13] Komisija padarė išvadą, kad Italijoje yra susidaręs perviršinis makroekonominis disbalansas. Visų pirma Italija tebėra pažeidžiama dėl didelės valdžios sektoriaus skolos ir menko našumo augimo esant darbo rinkos pažeidžiamumui ir tam tikriems trūkumams finansų sektoriuje;

(13) 2022 m. gegužės 23 d. Komisija paskelbė pranešimą pagal SESV 126 straipsnio 3 dalį. Šiame pranešime aptarta Italijos biudžeto būklė, nes jos valdžios sektoriaus deficitas

---

11 2021 m. liepos 13 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas dėl Italijos ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano įvertinimo patvirtinimo (ST 10160/21; ST 10160/21 ADD 1 REV 2).

12 SWD(2022) 616 *final*.

13 SWD(2022) 635 *final*.

2021 m. viršijo Sutartyje nustatytą 3 % BVP pamatinę vertę, o valdžios sektoriaus skola viršijo Sutartyje nustatytą 60 % BVP pamatinę vertę ir nebuvo laikomasi skolos mažinimo kriterijaus. Pranešime padaryta išvada, kad deficito ir skolos kriterijai nėra įvykdyti. Laikydamasi 2022 m. kovo 2 d. komunikato, Komisija, įvertinusi visus svarbius veiksnius, laikėsi nuomonės, kad skolos mažinimo kriterijaus laikymasis reikštų pernelyg dideles fiskalines pastangas laikotarpio pradžioje, o tai galėtų pakenkti augimui. Todėl, Komisijos nuomone, dabartinėmis išskirtinėmis ekonominėmis sąlygomis laikytis skolos mažinimo kriterijaus nėra pagrindo. Kaip skelbta, 2022 m. pavasarį Komisija nesiūlė pradėti naujų perviršinio deficito procedūrų ir 2022 m. rudenį iš naujo įvertins pasiūlymo pradėti perviršinio deficito procedūras tikslingumą;

(14) 2020 m. liepos 20 d. Taryba rekomendavo Italijai, laikantis bendrosios nukrypti leidžiančios išlygos, 2020 ir 2021 m. imtis visų būtinų priemonių, kad būtų veiksmingai kovojama su pandemija, palaikoma ekonomika ir remiamas būsimas atsigavimas. Ji Italijai taip pat rekomendavo, kai leis ekonominės sąlygos, vykdyti fiskalinę politiką, kuria siekiama užtikrinti apdairią vidutinio laikotarpio fiskalinę būklę ir skolos tvarumą, kartu didinant investicijas. Remiantis Eurostato patvirtintais duomenimis, 2021 m. Italijos valdžios sektoriaus deficitas sumažėjo nuo 9,6 % BVP 2020 m. iki 7,2 % 2021 m. Italijos fiskalinės politikos atsaku 2021 m. remtas ekonomikos atsigavimas, o laikinų neatidėliotinų priemonių apimtis sumažėjo nuo 4,4 % BVP 2020 m. iki 3,5 % BVP. Priemonės, kurių Italija ėmėsi 2021 m., atitiko 2020 m. liepos 20 d. Tarybos rekomendaciją. Diskrecinės biudžeto priemonės, kurias Vyriausybė priėmė 2020 ir 2021 m., daugiausia buvo laikinos arba joms buvo kompensacinių priemonių. Be to, kai kurios diskrecinės priemonės, kurias Vyriausybė priėmė 2020–2021 m. laikotarpiu, nebuvo laikinos ir joms nebuvo kompensacinių priemonių; jas daugiausia sudarė socialinio draudimo įmokų sumažinimas skurdesniuose regionuose, darbo pajamų mokesčio kredito pratęsimas ir išmokos šeimai nustatymas. Remiantis Eurostato patvirtintais duomenimis, 2021 m. valdžios sektoriaus skola sudarė 150,8 % BVP;

(15) makroekonominis scenarijus, kuriuo grindžiamos 2022 m. stabilumo programoje pateiktos biudžeto projekcijos, yra palankus 2022 m. ir realistiškas vėlesniais metais. Vyriausybė prognozuoja, kad realusis BVP 2022 m. išaugs 3,1 %, o 2023 m. – 2,4 %. Tuo tarpu Komisijos 2022 m. pavasario prognozėje numatoma, kad 2022 m. realiojo BVP augimas bus mažesnis – 2,4 %, o 2023 m. – 1,9 %, daugiausia dėl atsargesnių vidaus paklausos projekcijų. 2022 m. stabilumo programoje Vyriausybė planuoja, kad 2022 m. nominalusis deficitas sumažės iki 5,6 % BVP, o 2023 m. – iki 3,9 %[14]. Šis sumažėjimas 2022 m. daugiausia atspindi ekonominės veiklos augimą ir daugelio neatidėliotinų priemonių panaikinimą. Programoje numatoma, kad valdžios sektoriaus skolos santykis su BVP 2022 m. sumažės iki 147,0 %, o 2023 m. – iki 145,2 %. Remiantis iki galutinio prognozės parengimo termino turėta informacija apie politikos priemones, Komisijos 2022 m. pavasario prognozėje numatoma, kad 2022 ir 2023 m. valdžios sektoriaus deficitas atitinkamai sudarys 5,5 % BVP ir 4,3 % BVP. Palyginti su 2022 m. stabilumo programa, Komisijos prognozėje 2022 m. numatytas deficitas

[14] Šioje konstatuojamojoje dalyje pateikti įverčiai grindžiami išsamiomis biudžeto projekcijomis, kurias Italija pateikė kartu su 2022 m. stabilumo programa. Išskyrus bendrus valdžios sektoriaus deficito ir skolos duomenis, Italijos pateiktose projekcijose neatsižvelgiama į 2022 m. gegužės mėn. paskelbtą fiskalinį paketą. Į šį 2022 m. gegužės 2 d. priimtą paketą įtrauktos 2022 m. numatytos papildomos paramos priemonės ir daugiau išteklių nacionalinėmis lėšomis finansuojamiems investiciniams projektams tiek 2022 m., tiek ateinančiais metais.

yra beveik toks pat, bet 2023 m. jis yra didesnis, daugiausia dėl lėtesnio ekonomikos augimo. Be to, į Komisijos 2022 m. pavasario prognozę neįtrauktos 2022 m. numatytos programoje paskelbtos papildomos paramos priemonės, nes iki galutinio termino pabaigos apie jas nebuvo pateikta išsamios informacijos. Komisijos 2022 m. pavasario prognozėje numatomas valdžios sektoriaus skolos santykis su BVP yra didesnis: 147,9 % 2022 m. ir 146,8 % 2023 m. Skirtumas susidarė dėl didesnio deficito ir lėtesnio ekonomikos augimo.

Remiantis Komisijos 2022 m. pavasario prognoze, numatoma, kad vidutinio laikotarpio (10 metų) potencialios gamybos apimties augimo vidurkis bus 0,4 %. Tačiau šis įvertis neapima ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plane numatytų reformų, kurios gali padidinti potencialų Italijos ekonomikos augimą, poveikio;

(16) 2022 m. Vyriausybė palaipsniui panaikino daugumą priemonių, kurių imtasi reaguojant į COVID-19 krizę, taigi numatoma, kad laikinų neatidėliotinų paramos priemonių apimtis sumažės nuo 3,5 % BVP 2021 m. iki 1,1 % 2022 m. Valdžios sektoriaus deficitui poveikį daro priemonės, kurių imtasi siekiant kovoti su ekonominiu ir socialiniu energijos kainų kilimo poveikiu; Komisijos 2022 m. pavasario prognozėje apskaičiuota, kad jos sudaro 0,5 % BVP 2022 m., o 2023 m. jos bus palaipsniui panaikintos[15]. Šias priemones daugiausia sudaro socialiniai pervedimai skurdesniems namų ūkiams, netiesioginių energijos vartojimo mokesčių mažinimas ir subsidijos energetikos įmonėms. Paskelbta, kad šios priemonės yra laikinos. Vis dėlto, jei energijos kainos aukštos liks ir 2023 m., kai kurių iš šių priemonių galiojimas galėtų būti tęsiamas. Kai kurios iš šių priemonių, visų pirma visuotinai mažinami netiesioginiai energijos vartojimo mokesčiai (PVM ir fiksuoti mokesčiai), nėra tikslinės. Valdžios sektoriaus deficitui poveikį taip pat daro iš Ukrainos perkeltų asmenų laikinosios apsaugos teikimo išlaidos, kurios pagal Komisijos 2022 m. pavasario prognozę turėtų sudaryti 0,1 % BVP 2022 ir 2023 m.[16];

(17) 2021 m. birželio 18 d. Taryba rekomendavo Italijai[17] 2022 m. pasinaudoti Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemone papildomoms investicijoms, kuriomis remiamas atsigavimas, finansuoti, kartu vykdant apdairią fiskalinę politiką. Be to ji turėtų išlaikyti nacionalinėmis lėšomis finansuojamas investicijas. Taryba taip pat rekomendavo Italijai riboti nacionalinėmis lėšomis finansuojamų einamųjų išlaidų augimą. Ji Italijai taip pat rekomendavo, kai leis ekonominės sąlygos, vykdyti fiskalinę politiką, kuria siekiama užtikrinti apdairią vidutinio laikotarpio fiskalinę būklę ir fiskalinį tvarumą vidutiniu laikotarpiu ir tuo pat metu didinti investicijas siekiant padidinti augimo potencialą;

(18) remiantis Komisijos 2022 m. pavasario prognoze ir Italijos 2022 m. stabilumo programoje pateikta informacija numatoma, kad 2022 m. fiskalinės politikos kryptis

---

15 Šie skaičiai rodo tų priemonių, kurių imtasi nuo 2021 m. rudens, įskaitant einamųjų pajamų ir išlaidų, taip pat atitinkamais atvejais – kapitalo išlaidų priemones, poveikį metiniam biudžetui.

16 Daroma prielaida, kad iki 2022 m. pabaigos bendras iš Ukrainos į ES perkeltų asmenų skaičius palaipsniui pasieks 6 milijonus, o jų geografinis pasiskirstymas apskaičiuotas remiantis esamos diasporos dydžiu, santykiniu priimančiosios valstybės narės gyventojų skaičiumi ir faktiniu iš Ukrainos perkeltų asmenų pasiskirstymu ES 2022 m. kovo mėn. Biudžeto išlaidų vienam asmeniui įverčiai yra grindžiami Komisijos Jungtinio tyrimų centro parengtu mikromodeliavimo modeliu „Euromod“ ir apskaičiuoti atsižvelgiant tiek į piniginius pervedimus, į kuriuos asmenys gali turėti teisę, tiek į išmokas natūra, kaip antai švietimo ir sveikatos priežiūros srityse.

17 2021 m. birželio 18 d. Tarybos rekomendacija, kurioje pateikiama Tarybos nuomonė dėl 2021 m. Italijos stabilumo programos (OL C 304, 2022 7 29, p. 53).

(−2,7 % BVP) išliks remiamojo pobūdžio[18]. Italija planuoja toliau remti ekonomikos atsigavimą pasinaudodama Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemone papildomoms investicijoms finansuoti, kaip rekomendavo Taryba. Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės dotacijomis ir kitų ES fondų lėšomis finansuojamų išlaidų teigiamas poveikis ekonominei veiklai, palyginti su 2021 m., turėtų padidėti 0,9 % BVP. Nacionalinėmis lėšomis finansuojamų investicijų skatinamasis poveikis fiskalinės politikos krypčiai 2022 m. turėtų sudaryti 0,3 procentinio punkto[19]. Todėl Italija planuoja išlaikyti nacionalinėmis lėšomis finansuojamas investicijas, kaip rekomendavo Taryba. Nacionalinėmis lėšomis finansuojamų pirminių einamųjų išlaidų (atėmus naujas pajamų priemones) augimo skatinamasis poveikis bendrai fiskalinės politikos krypčiai 2022 m. turėtų sudaryti 1,3 procentinio punkto. Šis reikšmingas skatinamasis poveikis apima papildomą priemonių, kuriomis siekiama mažinti ekonominį ir socialinį energijos kainų kilimo poveikį, poveikį (0,2 % BVP)[20], taip pat iš Ukrainos perkeltų asmenų laikinosios apsaugos teikimo išlaidas (0,1 % BVP). Einamųjų išlaidų augimas taip pat atspindi didesnes išlaidas valdžios sektoriaus darbuotojų atlyginimams dėl 2019–2021 m. laikotarpio viešųjų sutarčių atnaujinimo ir didelė šių išlaidų dalis (siekianti ¼ % BVP) bus užfiksuota 2022 m.; be to, biudžete numatytos papildomos lėšos sveikatos priežiūros sektoriui (0,1 % BVP). Kalbant apie pajamas, numatoma, kad prie skatinamosios fiskalinės politikos taip pat prisidės gyventojų pajamų mokesčių ir regioninio gamybinės veiklos mokesčio (0,4 % BVP) sumažinimas. Todėl, remiantis dabartiniais Komisijos įverčiais, 2022 m. Italija nepakankamai riboja nacionalinėmis lėšomis finansuojamų grynųjų einamųjų išlaidų augimą;

(19) Komisijos 2022 m. pavasario prognozėje pagal nesikeičiančios politikos prielaidą numatoma, kad 2023 m. fiskalinės politikos kryptis bus −1,2 % BVP[21]. Numatoma, kad Italija 2023 m. toliau naudosis Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės dotacijomis papildomoms investicijoms, kuriomis remiamas atsigavimas, finansuoti. Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės dotacijomis ir kitų ES fondų lėšomis finansuojamų išlaidų teigiamas poveikis ekonominei veiklai, palyginti su 2022 m., turėtų padidėti 0,7 procentinio punkto BVP. Nacionalinėmis lėšomis finansuojamų investicijų skatinamasis poveikis fiskalinės politikos krypčiai 2023 m. turėtų sudaryti 0,2 procentinio punkto[22]. Be to, 2023 m. nacionalinėmis lėšomis finansuojamų pirminių einamųjų išlaidų (atėmus naujas pajamų priemones) augimas turės iš esmės neutralų −0,2 procentinio punkto poveikį bendrai fiskalinės politikos krypčiai. Čia įtrauktas poveikis, kurį turės priemonių, kuriomis reaguojama į pakilusias energijos kainas, laipsniškas panaikinimas (0,5 % BVP). Kartu numatoma,

---

18 Neigiamas (teigiamas) rodiklio ženklas atitinka per didelį (per mažą) pirminių išlaidų augimą, palyginti su vidutinio laikotarpio ekonomikos augimu, ir rodo skatinamąją (stabdomąją) fiskalinę politiką.

19 Numatoma, kad kitos nacionalinėmis lėšomis finansuojamos kapitalo išlaidos turės 0,3 procentinio punkto BVP skatinamąjį poveikį. Tai galima paaiškinti Vyriausybės investicinėmis dotacijomis, kurios taip pat finansuojamos paskolomis pagal ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonę, taip pat papildomomis Vyriausybės garantijomis MVĮ.

20 2021 m. Italijoje jau buvo taikomos priemonės, kuriomis siekiama mažinti ekonominį ir socialinį energijos kainų kilimo poveikį, ir jos sudarė 0,3 % BVP. Šias priemones daugiausia sudarė fiksuotų mokesčių ir PVM tarifų elektros ir gamtinių dujų sąskaitoms sumažinimas ir socialinės priemokos už elektros energijos ir gamtinių dujų sąskaitas padidinimas.

21 Neigiamas (teigiamas) rodiklio ženklas atitinka per didelį (per mažą) pirminių išlaidų augimą, palyginti su vidutinio laikotarpio ekonomikos augimu, ir rodo skatinamąją (stabdomąją) fiskalinę politiką.

22 Numatoma, kad kitos nacionalinėmis lėšomis finansuojamos kapitalo išlaidos turės 0,0 procentinio punkto BVP neutralų poveikį.

kad prie grynųjų einamųjų išlaidų augimo prisidės ir socialinių pervedimų padidėjimas (0,4 % BVP) dėl jų indeksavimo pagal praėjusių metų infliacijos lygį ir papildomos sveikatos priežiūros sektoriui biudžete numatytos lėšos (0,1 % BVP), kuriems nėra kompensacinių priemonių. Todėl iš esmės neutralus nacionalinėmis lėšomis finansuojamų einamųjų išlaidų poveikis priklauso nuo laipsniško priemonių, kuriomis siekiama mažinti energijos kainų kilimo poveikį, panaikinimo, kuris planuojamas šiuo metu;

(20) 2022 m. stabilumo programoje numatoma, kad valdžios sektoriaus deficitas palaipsniui sumažės iki 3,3 % BVP 2024 m. ir iki 2,8 % iki 2025 m. Todėl planuojama, kad iki 2025 m. valdžios sektoriaus deficitas sumažės ir bus mažesnis negu 3 % BVP. Šiose projekcijose daroma prielaida, kad 2023–2025 m. bendros išlaidos sumažės maždaug 3 procentiniais punktais BVP, o bendros pajamos – maždaug 2 procentiniais punktais BVP. Programoje numatoma, kad valdžios sektoriaus skolos santykis su BVP iki 2025 m. sumažės, konkrečiai, iki 143,4 % 2024 m. ir iki 141,4 % 2025 m. Remiantis Komisijos analize, skolos tvarumo rizika vidutiniu laikotarpiu atrodo didelė;

(21) pagal Reglamento (ES) 2021/241 19 straipsnio 3 dalies b punktą ir V priedo 2.2 kriterijų, į ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planą įtraukta daug viena kitą papildančių reformų ir investicijų, kurios turi būti įgyvendintos iki 2026 m. Jos sprendžia visus ekonominius ir socialinius uždavinius, 2019 ir 2020 m. per Europos semestrą nustatytus Italijai skirtose Tarybos rekomendacijose, šalia jai skirtų rekomendacijų, kurios pateiktos iki plano priėmimo datos, arba didelę jų dalį. Visų pirma, veiksmingas ir spartus plano įgyvendinimas gali paskatinti ilgalaikius struktūrinius pokyčius ir taip turėti ilgalaikį poveikį Italijos ekonomikai ir visuomenei. Tikimasi, kad įvairios reformos svarbiausiose politikos srityse padės pašalinti ilgalaikes ekonomikos augimo kliūtis. Visų pirma plane numatytos reformos, kuriomis siekiama skatinti struktūrinius viešojo administravimo ir teismų sistemos veikimo pokyčius ir gerinti bendrą verslo aplinką. Planuojamos reformos ir investicijos švietimo, įgūdžių ugdymo ir mokslinių tyrimų sektoriuose gali padėti ilgainiui padidinti žmogiškąjį kapitalą ir mokslinių tyrimų pajėgumus. Numatomos darbo rinkos reformos ir investicijos, skirtos užimtumo perspektyvoms, ypač jaunimo ir moterų, gerinti, gali padidinti darbo jėgos pasiūlą, sudaryti vienodas galimybes įgyti įgūdžių ir galiausiai paremti ekonomikos augimą. Tikimasi, kad reformos tokiuose sektoriuose kaip transportas ir vandentvarka struktūriškai padidins ekonominį efektyvumą, be kita ko, sistemingiau taikant konkurso procedūras paslaugų sutartims sudaryti;

(22) tikimasi, kad Italijos ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano įgyvendinimas prisidės prie tolesnės žaliosios ir skaitmeninės pertvarkos pažangos. Priemonėms, kuriomis Italijoje remiamas klimato srities tikslų įgyvendinimas, skiriama 37,5 % visų plano asignavimų, o priemonėms, kuriomis remiamas skaitmeninių tikslų įgyvendinimas, – 25 % visų plano asignavimų. Visapusiškas ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano įgyvendinimas laikantis atitinkamų tarpinių ir siektinų reikšmių padės Italijai greitai atsigauti nuo COVID-19 krizės padarinių, o kartu sustiprins jos atsparumą. Siekiant sėkmingai įgyvendinti ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planą, taip pat kitą už planą platesnę ekonominę ir užimtumo politiką, kad būtų užtikrinta plati atsakomybė už bendrą politinę darbotvarkę, tebėra svarbus sistemingas socialinių partnerių ir kitų atitinkamų suinteresuotųjų subjektų dalyvavimas;

(23) 2021 m. sausio 17 d. Italija Europos Komisijai pateikė partnerystės sutarčiai reikalingus sanglaudos politikos programavimo dokumentus[23] ir savo pirmąsias programas. Pagal 2021 m. birželio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/1060 Italija, programuodama 2021–2027 m. sanglaudos politikos fondus, turi atsižvelgti į atitinkamas jai skirtas rekomendacijas. Tai yra iš sanglaudos politikos fondų gautinos finansinės paramos veiksmingumo gerinimo ir kuo didesnės pridėtinės vertės užtikrinimo prielaida, be to, taip skatinamas šių fondų ir kitų Sąjungos priemonių bei fondų tarpusavio koordinavimas, papildomumas ir darna. Sėkmingas Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės ir sanglaudos politikos programų įgyvendinimas taip pat priklauso nuo to, ar bus pašalintos kliūtys investicijoms, kad būtų remiama žalioji ir skaitmeninė pertvarka ir darnus teritorinis vystymasis;

(24) be ekonominių ir socialinių uždavinių, kurie sprendžiami ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planu, Italijai kyla tam tikrų papildomų uždavinių, susijusių su apmokestinimo sistema. Politika, kuria siekiama didinti mokesčių sistemos veiksmingumą, gali padėti spręsti ilgalaikio makroekonominio disbalanso problemą. Vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu ekonomikos augimui palankesnė ir veiksmingesnė mokesčių sistema padėtų sumažinti didelę valdžios sektoriaus skolą, didinti našumą ir remti darbo vietų, ypač moterims, kūrimą;

(25) Italijos darbo jėgai tenkanti mokesčių našta yra didelė, o faktinių ribinių gyventojų pajamų mokesčių tarifų profiliui būdingi dideli netolydumai. 2021 m. pabaigoje Italija ėmėsi veiksmų šiems iššūkiams spręsti, visų pirma nustatė visuotinę išmoką vaikui ir sumažino gyventojų pajamų mokesčius. Tikimasi, kad šios priemonės šiek tiek padidins darbo jėgos, ypač moterų, pasiūlą. Palyginti su kitomis ES valstybėmis narėmis, darbo jėgos mokesčių pleištas išlieka labai didelis visais pajamų lygiais. Be to nepakankamai naudojami kiti pajamų šaltiniai, kurie mažiau kenkia augimui, todėl esama galimybių toliau mažinti darbo jėgai tenkančią mokesčių naštą nedarant poveikio biudžetui. Kadastrinės vertės, kuriomis remiantis apskaičiuojamas nekilnojamojo turto mokestis, yra iš esmės pasenusios. Mokesčių išlaidų, įskaitant PVM, skaičius ir apimtis yra dideli, todėl reikėtų imtis veiksmų joms racionalizuoti. Galiausiai, nepaisant Italijoje gaunamų palyginti didelių pajamų iš energijos mokesčių, jų struktūra nepakankamai skatina perėjimą prie švaresnių technologijų, be kita ko, dėl to, kad plačiai naudojamos aplinkai žalingos subsidijos. Šiuos įvairius aspektus apima 2021 m. pabaigoje Vyriausybės pristatytas mokesčių reformos įstatymas, kuris, jį priėmus, turėtų būti įgyvendintas teisėkūros procedūra priimtais aktais;

(26) reaguojant į Versalio deklaracijoje ES valstybių ar vyriausybių vadovų suteiktą įgaliojimą, planu „REPowerEU“ siekiama kuo greičiau palaipsniui panaikinti Europos Sąjungos priklausomybę nuo iškastinio kuro importo iš Rusijos. Todėl palaikant dialogą su valstybėmis narėmis nustatomi tinkamiausi nacionalinio, regioninio ir ES masto projektai, investicijos ir reformos. Šiomis priemonėmis siekiama mažinti bendrą priklausomybę nuo iškastinio kuro ir atsisakyti iškastinio kuro importo iš Rusijos;

(27) Italija yra labai priklausoma nuo energijos, ypač dujų, importo iš Rusijos: 43 % dujų importuojama iš Rusijos (šiek tiek mažiau nei ES vidurkis – 44 %), o dujos jos

[23] 2021 m. birželio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/1060, kuriuo nustatomos bendros Europos regioninės plėtros fondo, „Europos socialinio fondo +“, Sanglaudos fondo, Teisingos pertvarkos fondo ir Europos jūrų reikalų, žvejybos ir akvakultūros fondo nuostatos ir šių fondų bei Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo, Vidaus saugumo fondo ir Sienų valdymo ir vizų politikos finansinės paramos priemonės taisyklės. OL L 231, 2021 6 30, p. 159.

energijos rūšių derinyje sudaro 42 %. Priklausomybė nuo Rusijos žalios naftos atveju yra mažesnė – 11 %, t. y. mažesnė už ES vidurkį, kuris yra 26 % (Italijos energijos rūšių derinyje nafta sudaro 32 %)[24]. Nors trumpuoju laikotarpiu su didelėmis gamtinių dujų tiekimo saugumo problemomis Italija nesusidurs dėl didelio kaupimo pajėgumo ir vamzdynų jungties su Šiaurės Afrika ir Azerbaidžanu, Rusijos invazija į Ukrainą gali kelti problemų vidutiniu ir ilguoju laikotarpiais. Italija turi galimybių pašalinti kliūtis, kad padidintų energijos perdavimo pajėgumą tiek šalies viduje, tiek iš kaimyninių šalių. Investicijas į naują su dujomis susijusią infrastruktūrą ir tinklus rekomenduotina, kai įmanoma, parengti ateities iššūkiams siekiant užtikrinti ilgalaikį jų tvarumą, kai ateityje bus keičiama jų paskirtis ir pereinama prie tvaraus kuro. Italija šiuo metu įvairina savo energijos rūšių derinį didindama atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalį, visų pirma saulės, vėjo, vandenilio ir tvaraus biometano. Vis dėlto, atsižvelgiant į galimus iššūkius, kylančius dėl dabartinės geopolitinės padėties, galima paspartinti ir intensyvinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos diegimą, numatytą Nacionaliniame energetikos klimato srities veiksmų plane (NEKSVP). Italija gali ir toliau imtis priemonių, kad palengvintų leidimų išdavimą atsinaujinančiųjų išteklių energijos projektams. Be to, Italijos tikslai energijos vartojimo efektyvumo srityje gali būti nepakankami nei šiems iššūkiams spręsti, nei 55 % tikslo priemonių rinkinio užmojams įgyvendinti. Statybos sektoriui skirta energijos vartojimo efektyvumo didinimo strategija daugiausia grindžiama laikinomis priemonėmis, todėl turėtų būti papildyta vidutinės trukmės ir ilgalaike strategija, įskaitant griežtesnes įmonėms, ypač pramonei, skirtas energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones. Be to, reikia sparčiau mažinti transporto sektoriaus priklausomybę nuo iškastinio kuro, be kita ko, sparčiau diegiant elektromobilių įkrovimo punktus ir darant pažangą įgyvendinant svarbiausius geležinkelių ir dviračių eismo bei viešojo transporto projektus. Kad Italija pasiektų 55 % tikslo priemonių rinkinio tikslus, reikės toliau didinti užmojus mažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir didinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalį bei energijos vartojimo efektyvumą;

(28) nors dėl spartesnio perėjimo prie neutralaus poveikio klimatui ekonomikos ir iškastinio kuro atsisakymo keliuose sektoriuose susidarys didelių restruktūrizavimo išlaidų, tam, kad sumažintų socioekonominį pertvarkos poveikį labiausiai paveiktuose regionuose, įgyvendindama sanglaudos politiką Italija gali pasinaudoti Teisingos pertvarkos mechanizmu. Be to, siekdama pagerinti įsidarbinimo galimybes ir sustiprinti socialinę sanglaudą Italija gali pasinaudoti „Europos socialiniu fondu +“;

(29) atsižvelgdama į Komisijos vertinimą, Taryba išnagrinėjo 2022 m. stabilumo programą, o jos nuomonė[25] atspindėta toliau išdėstytoje 1 rekomendacijoje;

(30) atsižvelgdama į euro zonos valstybių narių ekonomikų glaudžias tarpusavio sąsajas ir kolektyvinį indėlį į ekonominės ir pinigų sąjungos veikimą, Taryba rekomendavo euro zonos valstybėms narėms, be kita ko, įgyvendinant savo ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planus, imtis veiksmų rekomendacijai dėl euro zonos ekonominės politikos įgyvendinti. Italijos atveju tai konkrečiai atspindėta toliau išdėstytose 1 ir 2 rekomendacijose;

---

[24] Eurostato duomenys (2020 m.), gamtinių dujų ir žalios naftos importo iš Rusijos dalis, palyginti su bendru atitinkamu importu. Apskaičiuojant bendrą ES 27 valstybių narių importą remiamasi importo iš ne ES 27 šalių duomenimis. Italijos atveju bendras importas apima ES vidaus prekybą. Žalia nafta neapima perdirbtų naftos produktų.

[25] Pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1466/97 5 straipsnio 2 dalį.

(31) atsižvelgdama į Komisijos nuodugnios apžvalgos ir šio vertinimo rezultatus, Taryba išnagrinėjo 2022 m. nacionalinę reformų programą ir 2022 m. stabilumo programą. Jos rekomendacijos pagal Reglamento (ES) Nr. 1176/2011 6 straipsnį atspindėtos toliau išdėstytose 1 ir 2 rekomendacijose. 1 ir 2 rekomendacijomis taip pat prisidedama prie euro zonai skirtos rekomendacijos, ypač pirmosios, antrosios ir ketvirtosios rekomendacijų euro zonai, įgyvendinimo. 1 rekomendacijoje nurodyta fiskalinė politika padeda, be kita ko, šalinti su didele valdžios sektoriaus skola siejamą disbalansą. 2 rekomendacijoje nurodyta politika padeda, be kita ko, šalinti disbalansą, susijusį su didele valdžios sektoriaus skola ir užsitęsusia silpna našumo dinamika esant darbo rinkos ir bankų sektoriaus pažeidžiamumui,

REKOMENDUOJA Italijai 2022 ir 2023 m. imtis šių veiksmų:

1. 2023 m. užtikrinti apdairią fiskalinę politiką, visų pirma ribojant nacionalinėmis lėšomis finansuojamų einamųjų išlaidų augimą, kad jis neviršytų vidutinio laikotarpio potencialios gamybos apimties augimo, atsižvelgiant į tolesnę laikiną ir tikslinę paramą namų ūkiams ir įmonėms, kurie labiausiai pažeidžiami dėl energijos kainų šuolių, ir pabėgėliams iš Ukrainos. Būti pasirengusiai einamąsias išlaidas pritaikyti prie kintančios situacijos. Didinti viešąsias investicijas į žaliąją ir skaitmeninę pertvarką ir energetinį saugumą, be kita ko, naudojantis EGADP, „RePowerEU“ ir kitų ES fondų lėšomis. Laikotarpiu po 2023 m. vykdyti fiskalinę politiką, kuria siekiama užtikrinti apdairią vidutinio laikotarpio fiskalinę būklę, patikimą bei laipsnišką skolos mažinimą ir fiskalinį tvarumą vidutiniu laikotarpiu, vykdant laipsnišką konsolidavimą, investicijas ir reformas. Siekiant toliau mažinti darbo jėgos apmokestinimą ir didinti sistemos veiksmingumą, priimti ir tinkamai įgyvendinti mokesčių reformos įstatymą, visų pirma peržiūrėti faktinius ribinius mokesčių tarifus, suderinti kadastrines vertes su dabartinėmis rinkos vertėmis, racionalizuoti ir mažinti mokesčių išlaidas, be kita ko, PVM išlaidas, ir aplinkai žalingas subsidijas, kartu užtikrinant teisingumą ir mažinant mokesčių kodekso sudėtingumą.

2. Toliau įgyvendinti ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planą laikantis tarpinių ir siektinų reikšmių, įtrauktų į 2021 m. liepos 13 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimą. Kuo greičiau baigti derybas su Komisija dėl 2021–2027 m. sanglaudos politikos programavimo dokumentų, kad būtų galima pradėti juos įgyvendinti.

3. Mažinti priklausomybę nuo iškastinio kuro ir įvairinti energijos importą. Pašalinti kliūtis siekiant padidinti dujų vidaus perdavimo pajėgumą, plėtoti elektros energijos jungtis, paspartinti papildomų atsinaujinančiųjų išteklių energijos pajėgumų diegimą ir imtis priemonių energijos vartojimo efektyvumui didinti bei darniam judumui skatinti.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas / Pirmininkė